

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 260/2012,

14. märts 2012,

millega kehtestatakse eurodes tehtavatele kredit- ja otsekorraldustele tehnilised ja ärilised nõuded ning muudetakse määrust (EÜ) nr 924/2009

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eelkõige selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ⁽¹⁾,võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Siseturu nõuetekohaseks toimimiseks on vaja luua eurodes tehtavate elektrooniliste maksete integreeritud turg, kus ei tehta vahet riigisestel ja piiriülestel maksetel. Selle saavutamiseks on ühtse euromaksete piirkonna (edaspidi „SEPA“) projekti eesmärk välja töötada kogu liidus ühtsed makseteenused, millega asendatakse praegused riigisisesed makseteenused. Üldkasutatavate ja ühtsete maksestandardite, eeskirjade ja tavade kehtestamise ning maksete integreeritud töötlemisega peaks SEPA tagama liidu kodanikele ja ettevõtjatele turvalised, konkurentsivõimelise hinnaga, kasutajasõbralikud ja usaldusväärsed eurodes osutatavad makseteenused. Seda tuleks kohaldada SEPA-maksetele nii liikmesriikide territooriumil kui ka liikmesriikide vahel samadel põhitingimustel ning samade õiguste ja kohustustega, olenemata nende asukohast liidus. SEPA tuleks lõpule viia viisil, mis soodustaks uute tegijate juurdepääsu turule ja uute toodete väljatootamist ning looks soodsad tingimused suuremaks konkurentsiks makseteenuste turul, samuti maksetega seotud uuenduste takistusteta väljatootamiseks ja sujuvaks rakendamiseks kogu liidus. Seega peaks suurem mastaabisääst, toimingute kasvanud efektiivsus

ja tihedam konkurents parimast pakkumisest lähtuvalt avaldama eurodes osutatavate elektrooniliste makseteenuste hindadele alanemissurvet. Selle mõju peaks olema märkimisväärne eelkõige liikmesriikides, kus maksed on võrreldes teiste liikmesriikidega suhteliselt kallid. Seepärast ei tohiks ülemineku SEPA-le kaasneda makseteenuse kasutajatele, eelkõige tarbijatele, üldist hinnatõusu. Vastupidi, kui makseteenuse kasutaja on tarbija, tuleks soodustada põhimõtte järgimist, et kõrgemaid tasusid ei kehtestata. Komisjon jätkab maksesektori hindade arengu jälgimist ja tal palutakse esitada igal aastal sellekohane analüüs.

(2) SEPA õnnestumine on majanduslikult ja poliitiliselt väga oluline. SEPA on täielikult kooskõlas Euroopa 2020. aasta strateegiaga, mille eesmärk on edendada teadmistel põhinevat majandust, kus heaolu sõltub innovatsioonist ja olemasolevate ressursside tõhusamast kasutamisest. SEPA-le kiire ülemineku olulisust on rõhutatud nii Euroopa Parlamendi 12. märtsi 2009. aasta ⁽⁴⁾ ja 10. märtsi 2010. aasta ⁽⁵⁾ resolutsioonides SEPA rakendamise kohta kui ka nõukogu 2. detsembri 2009. aasta järeldustes.

(3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiiviga 2007/64/EÜ (makseteenuste kohta siseturul) ⁽⁶⁾ on loodud ajakohane õiguslik alus sellise makseteenuste siseturu loomiseks, mille oluline osa on SEPA.

(4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 924/2009 (piiriüleste maksete kohta ühenduses) ⁽⁷⁾ nähakse ette ka mitmed SEPA edukat toimimist hõlbustavad meetmed, nagu võrdsete tasude põhimõtte laiendamine piiriülestele otsekorraldustele ning juurdepääs otsekorraldustele.

(5) Euroopa pangandussektori poolt SEPA algatuse raames tehtud isereguleerimise alastest jõupingutustest ei ole piisanud, et edendada üleminekut kredit- ja otsekorralduste kogu liitu hõlmavatele skeemidele nii pakkumise

⁽¹⁾ ELT C 155, 25.5.2011, lk 1.

⁽²⁾ ELT C 218, 23.7.2011, lk 74.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 14. veebruari 2012. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 28. veebruari 2012. aasta otsus.

⁽⁴⁾ ELT C 87 E, 1.4.2010, lk 166.

⁽⁵⁾ ELT C 349 E, 22.12.2010, lk 43.

⁽⁶⁾ ELT L 319, 5.12.2007, lk 1.

⁽⁷⁾ ELT L 266, 9.10.2009, lk 11.

kui ka nõudluse poolel. Eelkõige ei ole võetud piisavalt ja läbipaistvalt arvesse tarbijate ja muude kasutajate huve. Kuulda tuleks võtta kõiki asjaomaseid sidusrühmi. Peale selle ei ole kõnealuses isereguleerimise protsessis rakendatud asjakohaseid juhtimismehhanisme, mis võib osaliselt põhjendada seda, miks üleminek on olnud nõudluse poolel aeglane. Kuigi SEPA nõukogu hiljutine asutamine on SEPA projekti juhtimises märkimisväärne edusamm, tegeleb selle põhimõttelise ja formaalse juhtimisega siiski veel Euroopa Maksenõukogu. Seetõttu peaks komisjon enne 2012. aasta lõppu läbi vaatama kogu SEPA projekti juhtimiskorra ja esitama vajaduse korral ettepaneku. Kõnealuse läbivaatamise käigus tuleks muu hulgas vaadelda Euroopa Maksenõukogu koosseisu, Euroopa Maksenõukogu ja üldise juhtimisstruktuuri (nagu SEPA nõukogu) vastastikusi mõjutusi ning kõnealuse üldise struktuuri rolli.

- (6) Ainult kiire ja tervikliku üleminekuga kogu liitu hõlmavatele krediid- ja otsekorraldustele saadakse integreeritud makseturust täit kasu ning kõrvaldatakse pärandmaksevahendite ja SEPA toodete samaaegsest kasutamisest tulenevad ülemäärased kulud. Seepärast tuleks kehtestada eeskirjad, mis reguleeriks kõiki liidusiseid eurodes tehtavaid krediid- ja otsekorraldusi. Samas ei peaks praeguses etapis reguleerima kaarditehinguid, kuna liidu kaardimaksete ühtsed standardid on veel väljatöötamisel. Rahasiirded, siseselt töödeldavad maksed, suurmaksed, makseteenuse pakkujate vahel oma arvel tehtavad maksed ja mobiiltelefoni või mis tahes muu telekommunikatsiooni-, digitaal- või IT-seadme abil tehtavad maksed tuleks kõnealuste eeskirjade reguleerimisalast välja jätta, kuna kõnealused makseteenused ei ole võrreldavad krediid- ega otsekorraldustega. Kui maksetehingu algatamiseks kasutatakse müügikohas maksekaarti või mõnda muud seadet, nt mobiiltelefoni, kas müügikohas või eemal, ja selle otseks tulemuseks on krediid- või otsekorraldus olemasoleva riigisisese pangakonto numbriga (BBAN) või rahvusvahelise pangakonto numbriga (IBAN) maksekontole või maksekontolt, siis peaks asjaomane maksetehing siiski kuuluma kõnealuste eeskirjade reguleerimisalasse. Lisaks, võttes arvesse suurmaksete arveldussüsteemi kaudu arveldatavate maksete iseärasusi, nimelt nende esmatähtsust, kiireloomulisust ja eelkõige suurt summat, ei ole asjakohane selliseid maksleid käesoleva määrusega reguleerida. Reguleerimisalast ei tohiks välja jätta otsekorraldusi, välja arvatud juhul, kui maksja on selgelt taotlenud seda, et makse liiguks suurmaksete arveldussüsteemi kaudu.
- (7) Praegu on olemas mitu makseteenust (peamiselt maksete tegemiseks Internetis), mille puhul samuti kasutatakse IBANit ja makseteenuse pakkuja tunnuskoodi (BIC) ning mis põhinevad krediid- või otsekorraldustel, kuid mis sisaldavad lisaelemente. On oodata, et kõnealuste teenuste kasutusulatust laiendatakse kaugemale praegustest riigipiiridest ning nendega võidakse rahuldada tarbijate vajadusi uuenduslike, turvaliste ja odavate makseteenuste järele. Selleks et mitte jätta selliseid teenuseid turult välja, tuleks käesoleva määrusega ette nähtud krediid- ja

otsekorralduste tähtpäevi kohaldada ainult kõnealuste tehingute aluseks olevate krediid- või otsekorralduste suhtes.

- (8) Valdava enamiku liidus tehtavate maksetehingute puhul on võimalik konkreetne maksekonto kindlaks teha üksnes IBANit kasutades, märkimata täiendavalt BICi. Selle olukorra kajastamiseks on pangad mitmes liikmesriigis juba loonud kataloogi, andmebaasi või muud tehnilised vahendid konkreetsele IBANile vastava BICi kindlakstegemiseks. BICi nõutakse ainult ülejäänud väga harvadel juhtudel. Näib põhjendamatu ja ülemääraselt koormav kohustada kõiki maksjaid ja makse saajaid kogu liidus esitama lisaks IBANile alati ka BICi nende väheste juhtude jaoks, mille puhul see praegu on vajalik. Palju lihtsam lahendus oleks see, kui makseteenuse pakkujad ja teised isikud lahendaksid ja kõrvaldaksid need juhud, mille korral ei saa maksekontot üheselt kindlaks teha esitatud IBANi abil. Seetõttu tuleks välja töötada vajalikud tehnilised vahendid selleks, et võimaldada kõikidel kasutajatel maksekonto üheselt kindlaks teha vaid IBANi abil.
- (9) Krediidkorralduse täitmiseks peab olema juurdepääs makse saaja maksekontole. Selleks et edendada kogu liitu hõlmavate krediid- ja otsekorraldusteenuste kasutuselevõttu, tuleks kogu liidus kehtestada juurdepääsetavuse kohustus. Läbipaistvuse parandamiseks on lisaks asjakohane koondada kõnealune nõue ja otsekorraldustele juba määrusega (EÜ) nr 924/2009 kehtestatud juurdepääsetavuse kohustus ühte õigusakti. Kõik makse saajate maksekontod, mis on juurdepääsetavad riigisisesteks krediidkorraldusteks, peaksid olema juurdepääsetavad ka kogu liitu hõlmava krediidkorralduste skeemi kaudu. Kõik maksjate maksekontod, mis on juurdepääsetavad riigisisesteks otsekorraldusteks, peaksid olema juurdepääsetavad ka kogu liitu hõlmava otsekorralduste skeemi kaudu. Seda tuleks kohaldada sõltumata sellest, kas makseteenuse pakkuja otsustab osaleda konkreetsetes krediid- või otsekorralduste skeemis või mitte.
- (10) Tehniline koostalitlusvõime on eeltingimus konkurentsi tagamiseks. Selleks et luua eurodes tehtavate elektrooniliste maksete integreeritud turg, on esmatähtis tagada, et krediid- ja otsekorralduste töötlemist ei takista ärireeglid ega tehnilised tõkked, nagu rohkem kui ühe piiriüleste maksete arveldussüsteemi kohustuslik järgimine. Krediid- ja otsekorraldusi tuleks teha skeemide alusel, mille põhieeskirju järgivad makseteenuse pakkujad, kes moodustavad makseteenuse pakkujate enamuse enamikus liikmesriikides ja liidu piires makseteenuse pakkujate valdava enamuse ning mis on samad nii riigisiseste kui ka piiriüleste krediid- ja otsekorralduste puhul. Kui selliste maksete töötlemiseks kasutatakse mitut maksesüsteemi, peaksid kõnealused maksesüsteemid olema koostalitlusvõimelised kogu liitu hõlmavate ja rahvusvaheliste standardite kasutamise kaudu, nii et kõik makseteenuse kasutajad ja makseteenuse pakkujad saaksid kasu ühtsetest liidu piires eurodes tehtavatest jaemaksetest.

- (11) Arvestades äriklientide eripära, on vaja, et ettevõtjavaheline krediid- või otsekorralduste skeem vastaks küll kõigile muudele käesoleva määruse sätetele, kaasa arvatud samade eeskirjade rakendamine piiriüleste ja riigisiseste tehingute puhul, kuid nõue, et osalejad esindaksid makseteenuse pakkujate enamust enamikus liikmesriikides, peaks olema täidetud üksnes sel määral, et makseteenuse pakkujad, kes pakuvad ettevõtjavahelise krediid- või otsekorralduste teenust, peaksid moodustama makseteenuse pakkujate enamuse enamikus liikmesriikides, kus niisuguseid teenuseid pakutakse, ning liidu piires selliseid teenuseid pakkuvate makseteenuse pakkujate valdava enamuse.
- (12) Esmatähtis on määratleda tehnilised nõuded, millega määratakse üheselt kindlaks elemendid, mida maksesüsteemide koostalitlusvõime tagamiseks peaksid järgima asjakohase juhtimiskorra kohaselt välja töötavad liidu makseskeemid. Sellised tehnilised nõuded ei tohiks piirata paindlikkust ega innovatsiooni, vaid peaksid olema neutraalsed ja avatud võimalikele uuendustele makseturul. Tehniliste nõuete väljatöötamisel tuleks võtta arvesse krediid- ja otsekorralduste eriomadusi, eelkõige seoses maksesõnumis sisalduvate andmetega.
- (13) Oluline on võtta meetmeid, mille eesmärk on suurendada makseteenuse kasutajate usaldust selliste teenuste, eelkõige otsekorralduste kasutamise vastu. Sellised meetmed peaksid maksjal võimaldama nõuda, et tema makseteenuse pakkuja piiraks otsekorraldusnõuete täitmist teatud summa või teatud perioodilisusega ning koostaks makse saajate kohta spetsiaalsed nn positiivsed ja negatiivsed nimekirjad. Kogu liitu hõlmavate otsekorralduste skeemide loomise raames on asjakohane, et tarbijad saaksid sellistest kontrollidest kasu. Sellise makse saajate kontrolli praktilise rakendamise seisukohast on siiski oluline, et makseteenuse pakkujad saaksid kontrolli teha IBANi alusel, ning üleminekuperioodi jooksul, kuid üksnes vajaduse korral, BICi või konkreetse makse saaja muu kordumatu kreditori tunnuse alusel. Kasutajate muud asjakohased õigused on juba sätestatud direktiivis 2007/64/EÜ ja peaksid olema täielikult tagatud.
- (14) Tehniline standardimine on võrgustike (nagu liidu makseturg) lõimumise nurgakivi. Rahvusvaheliste või Euroopa standardiasutuste välja töötatud standardid peaksid alates teatavast kuupäevast olema kohustuslikud kõigi asjakohaste tehingute puhul. Maksete puhul hõlmaksid sellised kohustuslikud standardid IBANi, BICi ja finantstehinguid käsitlevate sõnumite standardit (ISO 20022 XML). Täieliku koostalitlusvõime tagamiseks kogu liidus on seepärast oluline, et kõik makseteenuse pakkujad kasutaksid kõnealuseid standardeid. Eelkõige peaksid liikmesriigid vajaduse korral laiaulatuslike teavitamis- ja lihtsusmeetmete abil edendama IBANi ja BICi kohustuslikku kasutamist, et soodustada sujuvat ja probleemideta üleminekut kogu liitu hõlmavatele krediid- ja otsekorraldustele, eelkõige tarbijate puhul. Makseteenuse pakkujatel peaks olema võimalik kahe- või mitmepoolselt kokku leppida ladina põhimärgistiku laiendamises nii, et see toetaks SEPA standardsõnumite piirkondlikke erinevusi.
- (15) On äärmiselt oluline, et kõiki osalejaid ja eelkõige liidu kodanikke teavitataks nõuetekohaselt ja õigel ajal, et nad oleksid SEPAGA kaasnevateks muutusteks täiesti valmis. Peamised sidusrühmad, nagu makseteenuse pakkujad, ametiasutused, liikmesriikide keskpangad ja muud tava-maksete tegijad peaksid seetõttu korraldama konkreetseid ja ulatuslikke teabekampaaniaid, mis oleksid proportsioonis vajadusega ja kohandatud sihtrühmale vastavalt vajadusele, et suurendada avalikkuse teadlikkust ja valmistada kodanikke ette SEPA-le üleminekuks. Eelkõige on vaja kodanikele tutvustada üleminekut BBANilt IBANile. Selliste teabekampaaniate koostööstamiseks on kõige sobilikumad riiklikud SEPA koordineerimiskomisjonid.
- (16) Selleks et võimaldada tarbijate jaoks selguse ja lihtsuse huvides koostöölustatud üleminekut, on asjakohane kehtestada ühtne üleminekutähtpäev, mil kõik krediid- ja otsekorraldused peaksid vastama kõnealustele tehnilistele nõuetele, ja jätta turg samas avatuks edasiarendustele ja uuendustele.
- (17) Üleminekuperioodil peaks liikmesriikidel olema võimalik lubada, et makseteenuse pakkujad võimaldavad tarbijatel jätkata BBANi kasutamist riigisiseste maksetehingute puhul tingimusel, et asjaomane makseteenuse pakkuja tagab koostalitlusvõime, konverteerides BBANi tehniliselt ja turvaliselt vastavaks kordumatuks maksekonto tunnuseks. Makseteenuse pakkuja ei tohiks kehtestada selle teenusega seoses mingeid otseseid ega kaudseid tasusid.
- (18) Kuigi liikmesriigiti on krediid- ja otsekorraldusteenuste arengutase erinev, aitaks ühtne piisavalt pikk rakendusperiood, mis laseb toimuda kõigil vajalikel protsessidel, kaasa sellele, et SEPA-le minnakse üle koordineeritult ja järjepidevalt, ning hoiaks ära kahe eri kiirusega SEPA toimimise, mis põhjustaks tarbijates suuremat segadust.
- (19) Makseteenuse pakkujatel ja makseteenuse kasutajatel peaks olema piisavalt aega tehniliste nõuetega kohanemiseks. Kohanemisperiood ei tohiks siiski põhjendamatult edasi lükata tarbijate saadavat kasu ega karistada aktiivseid ettevõtjaid, kes on juba üle läinud SEPA-le. Riigisiseste ja piiriüleste maksetehingute jaoks peaksid makseteenuse pakkujad oma jaeklientidele tagama vajalikud tehnilised võimalused, et kindlustada sujuv ja turvaline üleminek käesoleva määrusega ette nähtud tehniliste nõuete järgimisele.

- (20) Maksesektorile on oluline, et otsekorralduste ärimudelite osas on õiguskindlus tagatud. Otsekorralduste puhul on esmatähtis reguleerida mitmepoolset vahendustasu, et luua makseteenuse pakkujatele neutraalsed konkurentsitingimused ja seega aidata kaasa otsekorralduste ühtse turu tekkele. Sellised tasud võiksid tehingute puhul, mis lükatakse tagasi, mille tegemisest keeldutakse, mis saadetakse tagasi või pööratakse tagasi, kuna neid ei saa nõuetekohaselt täita, või mida töödeldakse erandina (nn R-tehingud, mille puhul „R” võib tähistada tagasilükkamist, keeldumist, tagasisaatmist, tagasipööramist, tagasivõtmist või tühistamistaotlust), aidata siseturul kulusid tõhusalt jaotada. Seepärast oleks kasulik luua tõhus üleeuroopaline otsekorralduste turg, et keelustada tehingu pealt mitmepoolse vahendustasu võtmine. Sellest hoolimata tuleks lubada R-tehingute tasude võtmist, kui need vastavad teatavatele tingimustele. Makseteenuse pakkujad peavad läbipaistvuse ja tarbijakaitse huvides tarbijatele esitama selget ja mõistetavat teavet R-tehingute tasude kohta. Igal juhul ei tohiks R-tehingute eeskirjad piirata Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklite 101 ja 102 kohaldamist. Lisaks tuleks märkida, et üldiselt on otsekorraldustel ja kaardimaksetel erinevad omadused, eelkõige seoses sellega, et makse saajatel on suurem võimalus ergutada maksjaid kasutama otsekorraldusi makse saaja ja maksja vahel eelnevalt sõlmitud lepinguga, samal ajal kui kaardimaksete puhul sellist eelnevat lepingut ei ole ja maksetehing on sageli ühekordne ja ebaregulaarne tehing. Seetõttu ei piira otsekorralduste mitmepoolseid vahendustasusid käsitlevad sätted maksekaarditehingute mitmepoolsete vahendustasude analüüsi liidu konkurentsieeskirjade raames. Käesolevas määruses sätestatud keeld ei hõlma vabatahtlikke lisateenuseid, kui need erinevad selgelt ja ühemõtteliselt otsekorralduse põhiteenusest ja kui makseteenuse pakkujad võivad vabast tahtest selliseid teenuseid osutada ja makseteenuse kasutajad neid kasutada. Sellegipoolest kohaldatakse nende suhtes ka edaspidi liidu ja liikmesriikide konkurentsieeskirju.
- (21) Seepärast tuleks ajaliselt piirata võimalust võtta riigisiseste ja piiriüleste otsekorralduste puhul mitmepoolset tehingupõhist vahendustasu ning sätestada R-tehingutelt võetava vahendustasu kohaldamise üldtingimused.
- (22) Komisjon peaks jälgima R-tehingute tasude taset kogu liidus. Siseturul peaksid R-tehingute tasud lähenema üksteisele aja jooksul nii, et need ei erineks liikmesriigiti sel määral, mis ohustaks võrdseid tingimusi.
- (23) Mõnes liikmesriigis kasutatakse teatavaid nn parandmakseteenuseid, mis on krediid- või otsekorraldused, kuid millel on sageli ajaloolistel või õiguslikel põhjustel teatavad eriomadused. Selliste teenustega tehtavate tehingute maht on tavaliselt väga väike. Selliseid teenuseid võib seepärast liigitada nišitoodeteks. Selliste nišitoodete puhul kohaldatav üleminekuperiood, mis on piisavalt pikk, et minimeerida ülemineku mõju makseteenuse kasutajatele, peaks aitama turu mõlemal poolel keskenduda eelkõige krediid- ja otsekorralduste põhiosale ning seega saada liidu integreeritud makseturust võimalikult palju kasu varem. Mõnes liikmesriigis on kasutusel eriomased otsekorralduse vormid, mis näivad kaardimaksetega väga sarnased, sest maksja kasutab müügikohas maksetehingu algatamiseks kaarti, kuid maksetehingu aluseks on otsekorraldus. Sellise maksetehingu puhul kasutatakse kaarti ainult andmete lugemiseks, et võimaldada elektrooniliselt koostada volitus, millele maksja peab müügikohas alla kirjutama. Selliseid makseteenuseid ei saa küll liigitada nišitoodeteks, kuid märkimisväärse tehingute mahu tõttu vajatakse selliste makseteenuste jaoks sellegipoolest üleminekuperioodi. Üleminekuperiood peaks olema piisavalt pikk, et võimaldada sidusrühmadel võtta nende asemel kasutusele asjakohane SEPA makse.
- (24) Maksete siseturu praktiliseks toimimiseks on oluline tagada, et maksjatel (nagu tarbijad, ettevõtjad või ametiasutused) on võimalik saada krediidkorraldusi makse saajate maksekontodele, mis on avatud makseteenuse pakkujate juures, kes asuvad teises liikmesriigis, ja mis on käesoleva määruse kohaselt juurdepääsetavad.
- (25) Selleks et kindlustada sujuv üleminek SEPA-le, peaks makse saaja kehtiv volitus nn pärandskeemi raames korduvaid otsekorraldusi vastu võtta jääma kehtima pärast käesolevas määruses sätestatud üleminekutähtpäeva. Sellist volitust tuleks käsitleda nõusolekuna, et maksja makseteenuse pakkuja täidab nimetatud makse saaja poolt vastu võetavad korduvad otsekorraldused kooskõlas käesoleva määrusega, kui puudub volituste kehtivuse pikendamist käsitlev siseriiklik õigus või klientileping, millega muudetakse otsekorraldusvolitusi, et võimaldada nende kehtivuse pikendamist. Siiski peaksid tarbijate õigused olema kaitstud ja kui kehtivas otsekorraldusvolituses on tingimusteta õigus tagasimaksele, tuleks sellised õigused säilitada.
- (26) Pädevatel asutustel peaksid olema volitused võtta oma järelevalvekohustuste tõhusaks täitmiseks kõik vajalikud meetmed, sealhulgas kaebuste käsitlemine, et tagada käesoleva määruse järgimine makseteenuse pakkujate poolt. Lisaks peaksid liikmesriigid tagama, et kaebusi makseteenuse kasutajate suhtes, kes ei täida käesolevat määrust, saab esitada ning et käesoleva määruse rakendamist saab tulemuslikult ja tõhusalt tagada haldusõiguslike või kohtulike vahenditega. Selleks et edendada käesoleva määruse täitmist, peaksid eri liikmesriikide pädevad asutused tegema koostööd omavahel ning, kui see on asjakohane, ka Euroopa Keskpanga, liikmesriikide keskpankade ja teiste asjaomaste pädevate asutustega, nagu

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010⁽¹⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve) (edaspidi „Euroopa Pangandusjärelevalve“), mis on määratud makseteenuse pakkujate suhtes kohaldatavate liidu või siseriiklike õigusaktide alusel.

- (27) Liikmesriigid peaksid kehtestama sätted käesoleva määruse rikkumise eest kohaldatavate karistuste kohta ning tagama, et need karistused oleksid tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad ning et neid kohaldatakse. Kõnealuseid karistusi ei tohiks kohaldada tarbijate suhtes.
- (28) Selleks et tagada käesoleva määruse ebaõigest kohaldamisest tingitud kahju hüvitamine, või kui makseteenuse kasutajate ja makseteenuse pakkujate vahel tekivad vaidlused käesolevast määrusest tulenevate õiguste ja kohustuste suhtes, peaksid liikmesriigid kehtestama asjakohased ja tõhusad kohtuvälised kaebuste lahendamise ja kahju hüvitamise menetlused. Liikmesriikidel peaks olema võimalik otsustada, et neid menetlusi kohaldatakse ainult tarbijatele või ainult tarbijatele ja mikroettevõtjatele.
- (29) Komisjon peaks esitama Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele, Euroopa Pangandusjärelevalvele ning Euroopa Kesk pangale aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta. Aruandele tuleks vajaduse korral lisada käesoleva määruse muutmise ettepanek.
- (30) Tagamaks, et eurodes tehtavate kredit- ja otsekorralduste suhtes kohaldatavad tehnilised nõuded püsiksid ajakohased, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte kõnealuste tehniliste nõuete kohta. Lissaboni lepingu vastu võtnud valitsustevahelise konverentsi lõppaktile lisatud deklaratsioonis (nr 39) Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 kohta võttis konverents arvesse komisjoni kavatsust jätkata finantsteenuste alal delegeeritud õigusaktide eelnõude ettevalmistamisel konsulteerimist liikmesriikide määratud asjatundjatega vastavalt oma väljakujunenud tavale. On eriti oluline, et komisjon korraldaks ettevalmistava töö käigus asjakohaseid ja läbi-paistvaid konsultatsioone, sealhulgas Euroopa Kesk pangaga ja kõigi asjaomaste sidusrühmadega. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (31) Kuna nendes liikmesriikides, mille rahaühik ei ole euro, asuvad makseteenuse pakkujad peaksid tegema spetsiaalset ettevalmistustööd väljaspool oma riigi vääringu makseturгу, peaks sellistel makseteenuse pakkujatel olema võimalik kõnealuste tehniliste nõuete kohaldamine teatavaks perioodiks edasi lükata. Liikmesriigid, mille rahaühik ei ole euro, peaksid siiski tehnilised nõuded täitma, et luua tõeline Euroopa maksepiirkond, mis tugedab siseturгу.
- (32) Selleks et kindlustada üldsuse laialdane toetus SEPA-le, on väga oluline tagada maksjate tõhus kaitse, eriti otsekorralduste puhul. Euroopa Maksenõukogu välja töötatud praeguse ja ainsa tarbijatele mõeldud üleeuroopalise otsekorralduste skeemiga nähakse ette „küsimusi esitamata“ ja tingimusteta õigus autoriseeritud maksete tagasimaksele kaheksa nädala jooksul alates kuupäevast, mil rahalised vahendid debiteeriti, samas kohaldatakse kõnealuse tagasimakseõiguse suhtes mitmeid direktiivi 2007/64/EÜ artiklite 62 ja 63 kohaseid tingimusi. Arvestades valitsevat turuolukorda ja vajadust tagada kõrgetasemeline tarbijakaitse, tuleks nende sätete mõju hinnata aruandes, mille komisjon esitab 1. novembriks 2012 vastavalt direktiivi 2007/64/EÜ artiklile 87 Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Euroopa Kesk pangale, lisades aruandele vajaduse korral ettepaneku selle läbivaatamiseks.
- (33) Käesoleva määruse alusel isikuandmete töötlemise suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta)⁽²⁾. SEPA-le üleminek ning ühtsete maksestandardite ja -eeskirjade kehtestamine peaks põhinema liikmesriikides tundlike isikuandmete kaitset reguleerivast siseriiklikust õigusest kinnipidamisel ja kaitsma liidu kodanike huve.
- (34) SEPA makseid ja ülekandeid käsitlevad sõnumid ei kuulu Euroopa Liidu ja Ameerika Ühendriikide vahelise 28. juuni 2010. aasta lepingu (mis käsitleb finantstehinguid käsitlevate sõnumiandmete töötlemist ja edastamist Euroopa Liidust Ameerika Ühendriikidesse terroristide rahastamise jälgimise programmi raames)⁽³⁾ reguleerimisalasse.
- (35) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt eurodes tehtavatele kredit- ja otsekorraldustele tehniliste ja äriliste nõuete kehtestamine, ei suuda liikmesriigid täielikult saavutada ning meetme ulatuse ja toime tõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikult kaugemale.

⁽¹⁾ ELT L 331, 15.12.2010, lk 12.

⁽²⁾ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

⁽³⁾ ELT L 195, 27.7.2010, lk 5.

- (36) Vastavalt määruse (EÜ) nr 924/2009 artikli 5 lõikele 1 tuleb liikmesriikidel vabastada makseteenuse pakkujad riigisisest arvelduspõhisest aruandluskohustusest esitada oma klientide kuni 50 000 euro suuruste maksetehingute kohta maksebilansistatistika. Arvelduspõhise maksebilansistatistika kogumist alustati pärast valuutakontrolli süsteemi lõppu ja see on olnud otseuuringute kõrval üks peamisi andmeallikaid, mis on aidanud tagada hea kvaliteediga statistikat. Mõned liikmesriigid on alates 1990ndatest aastatest otsustanud tugineda rohkem ettevõtjatele ja majapidamistele otse kogutud teabele, selle asemel, et tugineda pankade kaudu nende klientide nimel edastatud andmetele. Kuigi arvelduspõhine aruandlus kujutab endast lahendust, mis ühiskonna kui terviku seisukohast vähendab maksebilansi koostamise kulusid, tagades samas hea kvaliteediga statistika, võib üksnes piiriüleste maksete seisukohast vaadatuna sellise aruandluse säilitamine mõnes liikmesriigis vähendada tõhusust ja suurendada kulusid. Kuna SEPA üks eesmärk on vähendada piiriüleste maksete kulusid, tuleks arvelduspõhine maksebilansiaruandlus täielikult kaotada.
- (37) Tugevdamiseks õiguskindlust, on asjakohane ühtlustada määruse (EÜ) nr 924/2009 artikli 7 kohased vahendustasu suhtes kohaldatavad tähtjad käesoleva määruse sätetega.
- (38) Seepärast tuleks määrust (EÜ) nr 924/2009 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Reguleerimise ja -ala

1. Käesoleva määrusega sätestatakse liidusiseste eurodes tehtavate krediid- ja otsekorralduste eeskirjad, mida kohaldatakse juhul, kui maksja makseteenuse pakkuja ning makse saaja makseteenuse pakkuja asuvad liidus või kui ainus maksetehingus osalev makseteenuse pakkuja asub liidus.
2. Käesolevat määrust ei kohaldata järgmiste tehingute suhtes:
 - a) makseteenuse pakkujate, sealhulgas nende agentide või filiaalide vahel ja siseselt oma arvel tehtavad maksetehingud;
 - b) suurmaksete arveldussüsteemide kaudu töödeldud ja arveldatud maksetehingud, välja arvatud otsekorraldused, mille puhul maksja ei ole selgelt taotlenud seda, et makse liiguks suurmaksete arveldussüsteemi kaudu;
 - c) maksetehingud, mis tehakse maksekaardi või samalaadse abivahendiga, sealhulgas sularaha väljavõtmine, välja arvatud juhul, kui maksekaarti või samalaadset abivahendit kasuta-

takse üksnes vajaliku teabe saamiseks, et teha vahetult krediid- või otsekorraldus BBANi või IBANi tunnusega maksekontole ja maksekontolt;

- d) mis tahes telekommunikatsiooni-, digitaal- või IT-seadme abil tehtavad maksetehingud, kui nende maksetehingute tulemuseks ei ole krediid- või otsekorraldus, mis tehakse BBANi või IBANi tunnusega maksekontole ja maksekontolt;
- e) rahasiirdetehingud direktiivi 2007/64/EÜ artikli 4 punkti 13 tähenduses;
- f) maksetehingud, millega kantakse üle e-raha Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiivi 2009/110/EÜ (mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet)⁽¹⁾ artikli 2 punkti 2 tähenduses, välja arvatud juhul, kui sellised tehingud toovad kaasa krediid- või otsekorralduse BBANi või IBANi tunnusega maksekontole ja maksekontolt.

3. Kui makseskeemid põhinevad krediid- või otsekorralduste abil tehtavatel maksetehingutel, kuid nad sisaldavad lisaks vabahtlikke lisaelemente või teenuseid, kohaldatakse käesolevat määrust ainult aluseks olevate krediid- ja otsekorralduste suhtes.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „krediidkorraldus” – riigisisene või piiriülene makseteenus, millega makseteenuse pakkuja, kelle juures maksja maksekonto asub, krediteerib makse saaja maksekontot maksetehingu või järjestikuste maksetehingutega maksja maksekontolt maksja antud juhise alusel;
- 2) „otsekorraldus” – riigisisene või piiriülene makseteenus, mille eesmärk on debiteerida maksja maksekontot, kui maksetehingu on algatanud makse saaja maksja volituse alusel;
- 3) „maksja” – füüsiline või juriidiline isik, kes on maksekonto haldaja ja kes on lubanud teha maksekäsundi sellelt maksekontolt või, kui maksja maksekontot ei ole, füüsiline või juriidiline isik, kes teeb maksekäsundi makse saaja maksekontole;
- 4) „makse saaja” – füüsiline või juriidiline isik, kellel on maksekonto ja kes on maksetehinguga ette nähtud ülekantava raha saaja;
- 5) „maksekonto” – ühe või mitme makseteenuse kasutaja nimel olev konto, mida kasutatakse maksetehingute tegemiseks;

⁽¹⁾ ELT L 267, 10.10.2009, lk 7.

- 6) „maksesüsteem” – ametlikel standarditel ja ühtsetel eeskirjadel põhinev arveldussüsteem maksetehingute töötlemiseks, kliiringuks või arveldamiseks;
- 7) „makseskeem” – kogu liidus ja liikmesriikidesiseselt maksetehingute tegemiseks kasutatavad makseteenuse pakkujate vahel kokku lepitud ühtsed eeskirjad, tavad, standardid ja/või rakendussuunised, mis on eraldatud mis tahes infrastruktuurist või maksesüsteemist, mis toetab selle toimimist;
- 8) „makseteenuse pakkuja” – direktiivi 2007/64/EÜ artikli 1 lõikes 1 osutatud kategooriasse kuuluv makseteenuse pakkuja ning direktiivi 2007/64/EÜ artiklis 26 osutatud juriidiline või füüsiline isik, välja arvatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivi 2006/48/EÜ (krediitiasutuste asutamise ja tegevuse kohta) ⁽¹⁾ artiklis 2 loetletud asutused, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2007/64/EÜ artikli 2 lõike 3 kohast erandit;
- 9) „makseteenuse kasutaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes kasutab makseteenust maksja või makse saajana;
- 10) „maksetehing” – selline maksja või makse saaja poolt algatatud rahaülekandetoiming maksekontode vahel liidus, mis ei sõltu makse aluseks olevatest kohustustest maksja ja makse saaja vahel;
- 11) „maksekäsund” – makseteenuse pakkujale maksja või makse saaja antud juhised maksetehingu täitmiseks;
- 12) „vahendustasu” – maksja makseteenuse pakkuja ja makse saaja makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud tasu otsekorralduste eest;
- 13) „mitmepoolne vahendustasu” – rohkem kui kahe makseteenuse pakkuja vahel sõlmitud kokkuleppe alusel kehtestatud mitmepoolne tasu;
- 14) „BBAN” – maksekonto tunnus, millega üheselt identifitseeritakse konkreetne maksekonto koos konkreetse makseteenuse pakkujaga liikmesriigis ja mida saab kasutada ainult riigisiseste maksetehingute tegemiseks, samal ajal kui selle sama maksekonto tunnus piiriüleste maksetehingute puhul on IBAN;
- 15) „IBAN” – rahvusvaheline maksekonto tunnus, millega üheselt identifitseeritakse konkreetne maksekonto liikmesriigis ja mille elemendid on kindlaks määranud Rahvusvaheline Standardiorganisatsioon;
- 16) „BIC” – makseteenuse pakkuja tunnuscode, millega üheselt identifitseeritakse makseteenuse pakkuja ja mille elemendid on kindlaks määranud Rahvusvaheline Standardiorganisatsioon;
- 17) „standard ISO 20022 XML” – Rahvusvahelise Standardiorganisatsiooni kehtestatud standard finantstehinguid käsitlevate sõnumite väljatöötamiseks, mis hõlmab maksetehingute füüsilist esitamist XML-formaadis kooskõlas liidu selliste maksetehingute skeemide ärireeglite ja rakendussuunistega, mis kuuluvad käesoleva määruse reguleerimisalasse;
- 18) „suurmaksete arveldussüsteem” – maksesüsteem, mille peamine eesmärk on esmatähtsate, kiireloomuliste ja eelkõige suuresummaliste ühekordsete maksetehingute töötlemine, tasaarveldamine või arveldamine;
- 19) „arvelduspäev” – päev, mil täidetakse raha ülekandmise kohustus maksja makseteenuse pakkuja ja makse saaja makseteenuse pakkuja vahel;
- 20) „nõuete täitmine” – otsekorralduse osa alates makse saaja nõude esitamisest kuni maksja maksekonto tavapärase debiteerimiseni;
- 21) „volitus” – maksja nõusoleku ja antud volituse väljendus makse saajale ja (otse või kaudselt makse saaja kaudu) maksja makseteenuse pakkujale, millega makse saajal lubatakse esitada nõue teatava summa ulatuses nõude täitmiseks, debiteerides maksja kindlaks määratud maksekontot, ning millega maksja makseteenuse pakkujal lubatakse vastavad juhised täita;
- 22) „jaemaksesüsteem” – maksesüsteem, mille peamine eesmärk on töödelda, tasaarveldada või arveldada krediid- või otsekorraldusi, mis on enamasti edastatud maksekäsundite kogumina ning on enamasti väikesesummalised ja väikese tähtsusega, ning mille puhul ei ole tegu suurmaksete arveldussüsteemiga;
- 23) „mikroettevõtja” – ettevõtja, mis makseteenuse lepingu sõlmimise ajal on komisjoni soovitusel 2003/361/EÜ ⁽²⁾ lisa artiklis 1 ning artikli 2 lõigetes 1 ja 3 määratletud ettevõtja;
- 24) „tarbija” – füüsiline isik, kes makseteenuse lepingutes tegutseb eesmärkidel, mis ei seondu tema kaubandus-, äri- või kutsetegevusega;
- 25) „R-tehing” – maksetehing, mida makseteenuse pakkujal ei ole võimalik nõuetekohaselt täita või mida töödeldakse erandina, muu hulgas rahaliste vahendite puudumise, tagasivõtmise, vale summa või vale kuupäeva, volituse puudumise või vale või suletud maksekonto tõttu;
- 26) „piiriülene maksetehing” – maksetehing, mis on algatatud maksja või makse saaja poolt ning mille korral maksja makseteenuse pakkuja ja makse saaja makseteenuse pakkuja asuvad eri liikmesriikides;
- 27) „riigisisene maksetehing” – maksetehing, mis on algatatud maksja või makse saaja poolt ning mille korral maksja makseteenuse pakkuja ja makse saaja makseteenuse pakkuja asuvad samas liikmesriigis;

⁽¹⁾ ELT L 177, 30.6.2006, lk 1.⁽²⁾ ELT L 124, 20.5.2003, lk 36.

28) „seotud isik” – füüsiline või juriidiline isik, kelle nimel maksja teeb makse või makse saaja saab makse.

Artikkel 3

Juurdepääs

1. Makse saaja makseteenuse pakkuja, kes on juurdepääsetav riigisiseste krediidikorralduste tegemiseks makseskeemi raames, on kooskõlas kogu liitu hõlmava makseskeemi eeskirjadega juurdepääsetav ka selliste krediidikorralduste tegemiseks, mille maksja on algatanud mis tahes liikmesriigis asuva makseteenuse pakkuja vahendusel.

2. Maksja makseteenuse pakkuja, kes on juurdepääsetav riigisiseste otsekorralduste täitmiseks makseskeemi raames, on kooskõlas kogu liitu hõlmava makseskeemi eeskirjadega juurdepääsetav ka selliste otsekorralduste täitmiseks, mille makse saaja on algatanud mis tahes liikmesriigis asuva makseteenuse pakkuja vahendusel.

3. Lõiget 2 kohaldatakse ainult nende otsekorralduste suhtes, mis on tarbijatele makseskeemi raames maksjatena kättesaadavad.

Artikkel 4

Koostalitlusvõime

1. Makseskeemid, mida makseteenuse pakkujad kasutavad krediid- ja otsekorralduste täitmiseks, vastavad järgmistele tingimustele:

- a) nende eeskirjad on samad nii riigisiseste kui ka liidusiseste piiriüleste krediidikorralduste puhul ning nii riigisiseste kui ka liidusiseste piiriüleste otsekorralduste puhul ja
- b) makseskeemi osalised moodustavad makseteenuse pakkujate enamuse enamikus liikmesriikides ja liidu piires selliste makseteenuse pakkujate valdava enamuse, kes osutavad krediid- või otsekorralduste teenust.

Esimese lõike punkti b kohaldamisel võetakse juhul, kui maksja ega makse saaja ei ole tarbija, arvesse ainult neid liikmesriike, kus makseteenuse pakkujad selliseid teenuseid osutavad, ja ainult neid makseteenuse pakkujaid, kes selliseid teenuseid osutavad.

2. Käitaja tagab või ametliku käitaja puudumisel tagavad liidusisese jaemaksüsteemi osalised, et nende maksüsteem on tehniliselt teiste liidusiseste jaemaksüsteemidega koostalitlusvõimeline tänu selliste standardite kasutamisele, mille on välja töötanud rahvusvahelised või Euroopa standardiasutused. Samuti ei või nad kehtestada ärireegleid, mis piiravad koostalitlusvõimet teiste liidusiseste jaemaksüsteemidega. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiivi 98/26/EÜ (arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemides)

(¹) alusel määratud maksüsteemide puhul nõutakse ainult seda, et need oleksid tehniliselt koostalitlusvõimelised teiste sama direktiivi kohaste maksüsteemidega.

3. Krediid- ja otsekorralduste töötlemist ei või takistada tehnilised tõkked.

4. Makseskeemi valdaja või makseskeemi ametliku valdaja puudumise korral vähemalt kaheksas liikmesriigis osalisi omava turule siseneva uue jaemaksüsteemi juhtiv osaline võib taotleda selle liikmesriigi pädevatelt ametiasutustelt, kus makseskeemi valdaja või juhtiv osaline asub, lõike 1 esimese lõigu punkti b tingimustest ajutise erandi tegemist. Pädevad ametiasutused võivad pärast teiste selliste liikmesriikide pädevate ametiasutustega, kus mõni turule siseneva uue makseskeemi osaline asub, ning komisjoni ja Euroopa Keskpannaga konsulteerimist maksimaalselt kolmeks aastaks teha sellise erandi. Pädevad ametiasutused tuginevad otsuse tegemisel potentsiaalile, mis turule siseneval uuel makseskeemil täieõiguslikuks üleeuroopaliseks makseskeemiks kujunemiseks on, ning selle panuse konkurentsi suurendamise või uuendustegevuse edendamiseks.

5. Käesolev artikkel jõustub 1. veebruaril 2014, välja arvatud selliste makseteenuste puhul, mille kohta kehtib artikli 16 lõikes 4 sätestatud vabastus.

Artikkel 5

Nõuded krediid- ja otsekorraldustele

1. Makseteenuse pakkujad täidavad krediid- ja otsekorraldusi kooskõlas järgmistele nõuetega:

- a) maksekontode tuvastamiseks peavad nad kasutama olenevata asukohast lisa punkti 1 alapunktis a täpsustatud maksekonto tunnust;
- b) makse edastamisel mõnele teisele makseteenuse pakkujale või makse tegemiseks jaemaksüsteemi kaudu peavad nad kasutama lisa punkti 1 alapunktis b täpsustatud sõnumivormingut;
- c) sõltumata sellest, kas maksja makseteenuse pakkuja ja makse saaja makseteenuse pakkuja või ainus maksetehingus osalev makseteenuse pakkuja asuvad ühes ja samas liikmesriigis või kas mõni makseteenuse pakkujatest asub mõnes teises liikmesriigis, peavad nad tagama, et makseteenuse kasutaja kasutab maksekontode tuvastamiseks lisa punkti 1 alapunktis a täpsustatud maksekonto tunnust;
- d) makseteenuse pakkuja peab tagama, et sellise makseteenuse kasutaja puhul, kes ei ole ei tarbija ega mikroettevõtja, kuid kes algatab või saab krediid- või otsekorralduse alusel üksik-ülekandeid, mida ei kanta üle üksikult, vaid mis on ülekanamiseks kokku koondatud, kasutatakse lisa punkti 1 alapunktis b täpsustatud sõnumivormingut.

(¹) EÜT L 166, 11.6.1998, lk 45.

Ilma et see piiraks esimese lõigu punkti b kohaldamist, kasutavad makseteenuse pakkujad makseteenuse kasutaja nõudmisel suhetes selle makseteenuse kasutajaga lisa punkti 1 alapunktis b täpsustatud sõnumivormingut.

2. Kui direktiivi 95/46/EÜ rakendamiseks vastu võetud sise-riikliku õigusega kehtestatud kohustustest ei tulene teisiti, teevad makseteenuse pakkujad krediidikorraldusi vastavalt järgmistele nõuetele:

- a) maksja makseteenuse pakkuja peab tagama, et maksja esitab lisa punkti 2 alapunktis a täpsustatud andmed;
- b) maksja makseteenuse pakkuja peab esitama makse saaja makseteenuse pakkujale lisa punkti 2 alapunktis b täpsustatud andmed;
- c) makse saaja makseteenuse pakkuja peab esitama või tegema makse saajale kättesaadavaks lisa punkti 2 alapunktis d täpsustatud andmed.

3. Kui direktiivi 95/46/EÜ rakendamiseks vastu võetud sise-riikliku õigusega kehtestatud kohustusest ei tulene teisiti, teevad makseteenuse pakkujad otsekorraldusi vastavalt järgmistele nõuetele:

- a) makse saaja makseteenuse pakkuja peab tagama, et:
 - i) makse saaja esitab esimese otsekorralduse, samuti ühekordse otsekorralduse ning iga järgneva maksetehingu puhul lisa punkti 3 alapunktis a täpsustatud andmed;
 - ii) maksja annab nii makse saajale kui ka (vahetult või kaudselt makse saaja kaudu) enda makseteenuse pakkujale nõusoleku ning et volitused koos nende hilisemate muudatustega või tühistamistega säilitab makse saaja või tema nimel tegutsev kolmas isik ja makse saajat on teavitatud sellest nõudest vastavalt direktiivi 2007/64/EÜ artiklitele 41 ja 42 makseteenuse pakkuja poolt;
- b) makse saaja makseteenuse pakkuja peab esitama maksja makseteenuse pakkujale lisa punkti 3 alapunktis b täpsustatud andmed;
- c) maksja makseteenuse pakkuja peab esitama või teeb maksjale kättesaadavaks lisa punkti 3 alapunktis c täpsustatud andmed;
- d) maksjal peab olema õigus nõuda oma makseteenuse pakkujalt, et ta:
 - i) piirduks otsekorraldusnõuete täitmisel teatava summa või perioodilisuse või mõlemaga;
 - ii) juhul, kui makseskeemi raames antavas volituses tagasimakseõigust ette ei nähta, kontrolliks enne maksja maksekonto debiteerimist volitust käsitleva teabe alusel iga otsekorraldust, veendumaks, et esitatud otsekorralduse summa ja perioodilisus vastab volituse kohasele summale ja perioodilisusele;

- iii) blokeeriks mis tahes otsekorraldused tema maksekontole või mis tahes ühe või mitme konkreetse makse saaja algatatud otsekorraldused, või lubaks teha otsekorraldusi, mille on algatanud üksnes üks või mitu konkreetset makse saajat.

Kui maksja ega makse saaja ei ole tarbija, ei pea makseteenuse pakkuja täitma punkti d alapunktides i, ii või iii esitatud nõudeid.

Maksja makseteenuse pakkuja teavitab maksjat punktis d osutatud õigusest vastavalt direktiivi 2007/64/EÜ artiklitele 41 ja 42.

Makse saaja saab esimese otsekorralduse või ühekordse otsekorralduse ning iga järgneva otsekorralduse puhul oma makseteenuse pakkujale volitust käsitleva teabe ning saaja makseteenuse pakkuja edastab iga otsekorralduse puhul volitust käsitleva teabe maksja makseteenuse pakkujale.

4. Ainult juhul, kui see on vajalik, esitab krediidikorralduse makse saaja krediidikorraldusnõude korral lisaks lõikes 1 osutatud nõuetele oma maksjatele lisa punkti 1 alapunktis a täpsustatud maksekonto tunnuse ning kuni 1. veebruarini 2014 sooritatavate riigisiseste maksetehingute puhul ja kuni 1. veebruarini 2016 sooritatavate piiriüleste maksetehingute puhul oma makseteenuse pakkuja BICi.

5. Enne esimest otsekorraldust edastab maksja oma maksekonto tunnuse, mis on täpsustatud lisa punkti 1 alapunktis a. Ainult juhul, kui see on vajalik, edastab maksja kuni 1. veebruarini 2014 sooritatavate riigisiseste maksetehingute puhul ja kuni 1. veebruarini 2016 sooritatavate piiriüleste maksetehingute puhul oma makseteenuse pakkuja BICi.

6. Kui maksja ja maksja makseteenuse pakkuja vahelise lepingu tüüptingimustes ei nähta ette tagasimakseõigust, kontrollib maksja makseteenuse pakkuja enne maksja maksekonto debiteerimist volitust käsitleva teabe alusel, ilma et see piiraks lõike 3 punkti a alapunkti ii kohaldamist, iga otsekorraldust, veendumaks, et esitatud otsekorralduse summa vastab volitusekohasele summale ja perioodilisusele.

7. Riigisiseste maksetehingute puhul pärast 1. veebruari 2014 ja piiriüleste maksetehingute puhul pärast 1. veebruari 2016 makseteenuse pakkujad makseteenuse kasutajatelt maksja ega saaja BICi esitamist enam ei nõua.

8. Maksja makseteenuse pakkuja ega makse saaja makseteenuse pakkuja ei või kehtestada lisatasu andmete lugemise protsessi eest, mille käigus luuakse automaatselt volitus selliste maksetehingute jaoks, mis on müügipunktis algatatud maksekaardiga või mida tehakse maksekaardiga ja mille tulemuseks on otsekorraldus.

Artikkel 6

Tähtpäevad

1. Hiljemalt alates 1. veebruarist 2014 täidetakse kreditorraldused vastavalt artikli 5 lõigetes 1, 2 ja 4 ning lisa punktides 1 ja 2 sätestatud tehnilistele nõuetele.
2. Hiljemalt alates 1. veebruarist 2014 täidetakse otsekorraldused vastavalt artikli 8 lõigetele 2 ja 3 ning artikli 5 lõigetes 1, 3, 5, 6 ja 8 ning lisa punktides 1 ja 3 sätestatud nõuetele.
3. Ilma et see piiraks artikli 3 kohaldamist, täidetakse otsekorraldused vastavalt artikli 8 lõikes 1 sätestatud nõuetele hiljemalt 1. veebruarist 2017 riigisiseste maksete ja hiljemalt 1. novembrist 2012 piiriüleste maksete puhul.
4. Riigisiseste maksete puhul võib liikmesriik või võivad asjaomase liikmesriigi heakskiidul liikmesriigi makseteenuse pakkujad kehtestada pärast oma kodanike ettevalmistatuse ja valmisoleku taseme arvesse võtmist ja hindamist lõigetes 1 ja 2 osutatud tähtpäevadest varasema tähtpäeva.

Artikkel 7

Volituste kehtivus ja tagasimakseõigus

1. Makse saaja kehtiv volitus, mille kohaselt võib korduvaid otsekorraldusi enne 1. veebruari 2014 vastu võtta nn pärandmaksesseemi raames, jääb pärast kõnealust kuupäeva kehtima ning kujutab endast nõusolekut selle kohta, et maksja makseteenuse pakkuja täidab nimetatud makse saaja poolt vastu võetavad korduvad otsekorraldused otsekorraldusvolituste kehtivust pikendava siseriikliku õiguse või kliendilepingute puudumisel vastavalt käesolevale määrusele.
2. Lõikes 1 osutatud volitus võimaldab teha tingimusteta tagasimakseid ja tagasimakstava makse tehingu kuupäeva seisuga tagasimakseid, kui sellised tagasimaksed on ette nähtud kehtivat volitust käsitlevates sätetes.

Artikkel 8

Vahendustasu otsekorralduste eest

1. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, ei või otsekorralduste puhul kohaldada otsekorralduse pealt võetavat mitmepoolset vahendustasu või muud kokkulepitavat tasu, millel on samalaadne eesmärk või mõju.
2. R-tehingute puhul võib kohaldada mitmepoolset vahendustasu juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) kokkuleppe eesmärk on tõhusalt tagada, et kulud kannab selle makseteenuse pakkuja või sellise makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutaja, kes R-tehingu põhjustas, võttes samas arvesse tehingukulusid, ja et tasu võtmine maksjalt ei toimu automaatselt ning et makseteenuse pakkuja ei võta maksetee-

nuse kasutajalt konkreetse R-tehingu liigiga seoses tasu, mis ületab kulu, mis makseteenuse pakkujal selliste tehingutega seoses tekkis;

- b) tasu on rangelt kulupõhine;
- c) R-tehingutelt võetav tasu ei ületa R-tehingute käitlemise tegelikke kulusid, mida kannab kõige kulutõhusam võrreldav makseteenuse pakkuja, kes on kokkuleppes osalejate hulgas representatiivne tehingumahu ja teenuste laadi osas;
- d) tasu kohaldamisel vastavalt punktidele a, b ja c ei nõua makseteenuse pakkuja oma makseteenuse kasutajalt lisatasu kulude puhul, mis on kaetud kõnealuse vahendustasuga;
- e) kokkuleppele ei ole praktilist ega majanduslikult põhjendatud alternatiivi, mis võimaldaks samaväärset või tõhusamat R-tehingute käitlemist ning millega kaasneksid kliendi jaoks madalamad või võrdsed kulud.

Esimese lõigu kohaldamisel võetakse R-tehingute tasude arvutamisel arvesse ainult neid kulukategooriad, mis on otseselt ja üheselt seotud R-tehingute käitlemisega. Kõnealused kulud määratakse täpselt kindlaks. Kulude jaotus, sealhulgas iga kulu-komponent eraldi, nähakse ette kokkuleppes, et oleks võimalik kulusid lihtsalt kontrollida ja jälgida.

3. Lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse *mutatis mutandis* makseteenuse pakkuja ühepoolset kehtestatud korra ja makseteenuse pakkujate vahel sõlmitud kahepoolsete kokkulepete suhtes, millel on sama eesmärk või mõju kui mitmepoolset kokkuleppet.

Artikkel 9

Maksete kättesaadavus

1. Maksja, kes teeb kreditorralduse makse saajale, kellel on liidus asuv maksekonto, ei täpsusta, millises liikmesriigis see maksekonto peab asuma, kui sellele maksekontole on juurdepääs vastavalt artiklile 3.
2. Makse saaja, kes nõustub kreditorraldusega või kasutab otsekorraldust raha saamiseks maksjalt, kelle maksekonto asub liidus, ei täpsusta, millises liikmesriigis see maksekonto peab asuma, kui sellele maksekontole on juurdepääs vastavalt artiklile 3.

Artikkel 10

Pädevad asutused

1. Liikmesriigid määravad käesoleva määruse täitmise eest vastutavateks pädevateks asutusteks ametiasutused või siseriikliku õiguse alusel tunnustatud asutused või siseriikliku õiguse alusel otseselt selleks volitatud ametiasutused, sealhulgas liikmesriikide keskpangad. Liikmesriigid võivad määrata olemasolevad asutused tegutsema pädevate asutustena.

2. Liikmesriigid teavitavad komisjoni lõike 1 alusel määratud pädevatest asutustest hiljemalt 1. veebruariks 2013. Nad teavitavad komisjoni ja Euroopa järelevalveasutust (Euroopa Pangandusjärelevalve) (edaspidi „Euroopa Pangandusjärelevalve“) viivitamata kõigist kõnealuste asutustega seotud olulistest muudatustest.

3. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud pädevatel asutustel on oma ülesannete täitmiseks kõik vajalikud volitused. Kui käesoleva määrusega reguleeritud küsimustega tegeleb liikmesriigi territooriumil mitu pädevat asutust, tagab liikmesriik nende asutuste tiheda koostöö, et nad saaksid oma ülesandeid tõhusalt täita.

4. Pädevad asutused kontrollivad tõhusalt, kas makseteenuse pakkujad täidavad käesolevat määrust, ja võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada selle täitmine. Nad teevad üksteisega koostööd vastavalt direktiivi 2007/64/EÜ artiklile 24 ja määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 31.

Artikkel 11

Karistused

1. Liikmesriigid kehtestavad hiljemalt 1. veebruariks 2013 eeskirjad käesoleva määruse rikkumise eest kohaldatavate karistuste kohta ning võtavad nende rakendamise tagamiseks kõik vajalikud meetmed. Sellised karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teavitavad komisjoni kõnealustest eeskirjadest ja meetmetest hiljemalt 1. augustiks 2013 ja teavitavad viivitamata kõikidest nende hilisematest muudatustest.

2. Lõikes 1 osutatud karistusi ei kohaldata tarbijate suhtes.

Artikkel 12

Kohtuväline kaebuste lahendamise ja kahju hüvitamise menetlus

1. Liikmesriigid kehtestavad asjakohase ja tõhusa kohtuvälise kaebuste lahendamise ja kahju hüvitamise menetluse, et lahendada makseteenuse kasutajate ja makseteenuse pakkujate vahelisi vaidlusi, mis käsitlevad käesolevast määrusest tulenevaid õigusi ja kohustusi. Selleks määravad liikmesriigid olemasolevad asutused või, kui see on asjakohane, loovad uued asutused.

2. Liikmesriigid teavitavad komisjoni lõikes 1 osutatud asutustest hiljemalt 1. veebruariks 2013. Nad teavitavad komisjoni viivitamata kõigist kõnealuste asutustega seotud hilisematest muudatustest.

3. Liikmesriigid võivad sätestada, et käesolevat artiklit kohaldatakse ainult selliste makseteenuse kasutajate suhtes, kes on tarbijad, või ainult nende suhtes, kes on tarbijad ja mikroettevõtjad. Liikmesriigid teavitavad komisjoni kõikidest sellistest sätestest hiljemalt 1. augustiks 2013.

Artikkel 13

Volituste delegerimine

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 14 vastu delegeeritud õigusakte lisa muutmiseks, et võtta arvesse tehnika arengut ja turuolude muutumist.

Artikkel 14

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklis 13 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 31. märtsist 2012. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite, tehes seda hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 13 osutatud volituste delegerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 13 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kolme kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.

Artikkel 15

Läbivaatamine

Komisjon esitab hiljemalt 1. veebruariks 2017 Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele, Euroopa Keskpankale ning Euroopa Pangandusjärelevalvele aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta ning lisab aruandele vajaduse korral ettepaneku.

Artikkel 16

Üleminekusätted

1. Erandina artikli 6 lõigetest 1 ja 2 võivad liikmesriigid kuni 1. veebruarini 2016 lubada makseteenuse pakkujatel pakkuda makseteenuse kasutajatele riigisiseste maksetehingute konverteerimise teenuseid, tänu millele on tarbijatest makseteenuse

kasutajatel võimalik jätkuvalt kasutada lisa punkti 1 alapunktis a täpsustatud maksekonto tunnuse asemel BBANi, tingimusel et koostalitlusvõime tagatakse maksja ja makse saaja BBANi tehnilise ja turvalise konverteerimisega lisa punkti 1 alapunktis a täpsustatud maksekonto tunnuseks. Maksekonto tunnus edastatakse vajaduse korral enne makse tegemist sellele makseteenuse kasutajale, kes tehingu algatas. Sellisel juhul ei kehtesta makseteenuse pakkujad makseteenuse kasutajale lisatasusid, mis on otseselt või kaudselt seotud kõnealuste konverteerimisteenustega.

2. Makseteenuse pakkujad, kes pakuvad eurodes nomineeritud makseteenuseid ja asuvad liikmesriigis, mille rahaühik ei ole euro, täidavad eurodes nomineeritud makseteenuseid pakkkudes artikli 3 sätteid hiljemalt pärast 31. oktoobrit 2016. Kui sellises liikmesriigis võetakse euro rahaühikuna kasutusele enne 31. oktoobrit 2015, asub kõnealuses liikmesriigis asuv makseteenuse pakkuja artikli 3 sätteid täitma ühe aasta jooksul alates kuupäevast, mil asjaomane liikmesriik liitus euroalaga.

3. Liikmesriik võib lubada oma pädevatel asutustel teha erandi kõnealuses liikmesriigis selliste krediid- või otsekorralduste suhtes, mille turuosa kokku moodustab Euroopa Keskpanga poolt igal aastal avaldatava ametliku maksestatistika kohaselt krediid- või otsekorralduste koguarvust vähem kui 10 %, kuni 1. veebruarini 2016 kõigist artikli 6 lõigete 1 ja 2 nõuetest või mõnest kõnealusest nõudest.

4. Liikmesriigid võivad lubada oma pädevatel asutustel teha erandi kõigist artikli 6 lõigete 1 ja 2 nõuetest või mõnest kõnealusest nõudest kuni 1. veebruarini 2016 selliste maksetehingute suhtes, mis on tehtud müügikohas maksekaardiga ja mille tulemuseks on otsekorraldus BBANi või IBANi tunnusega maksekontole ja -kontolt.

5. Erandina artikli 6 lõigetest 1 ja 2 võivad liikmesriigid kuni 1. veebruarini 2016 lubada oma pädevatel asutustel teha erandi artikli 5 lõike 1 punktis d sätestatud erinõudest, mille kohaselt tuleb makseteenuse kasutajate puhul, kes algatavad või saavad krediid- või otsekorralduse alusel üksikülekandeid, mis on edastamiseks kokku koondatud, kasutada lisa punkti 1 alapunktis b täpsustatud sõnumivormingut. Kui makseteenuse kasutaja sellist teenust soovib, täidavad makseteenuse pakkujad võimalikust erandist olenemata artikli 5 lõike 1 punktis d sätestatud nõudeid.

6. Erandina artikli 6 lõigetest 1 ja 2 võivad liikmesriigid artikli 5 lõigetes 4, 5 ja 7 sätestatud riigisiseste maksetehingute puhul BICi edastamise nõuete täitmiseiga viivitada kuni 1. veebruarini 2016.

7. Kui liikmesriik kavatseb lõigetes 1, 3, 4, 5 või 6 ette nähtud erandit kasutada, teavitab ta sellest hiljemalt 1. veebruariks 2013 komisjoni ning annab seejärel oma pädevale asutusele vajaduse korral õiguse teha kõigist või mõnest artiklis 5, artikli 6 lõikes 1 või 2 ja lisa sätestatud nõuetest vastavates lõigetes

nimetatud maksetehingute puhul erand ja seda ajavahemikuks, mis ei ole pikem kui erandi kehtivusaeg. Liikmesriigid teavitavad komisjoni maksetehingutest, mille suhtes erandit kohaldatakse, ja hilisematest muudatustest.

8. Makseteenuse pakkujad, kes asuvad liikmesriigis, mille rahaühik ei ole euro, ja makseteenuse kasutajad, kes kasutavad makseteenust liikmesriigis, mille rahaühik ei ole euro, täidavad artiklite 4 ja 5 nõuded hiljemalt 31. oktoobriks 2016. Sellise liikmesriigi jaemaksesüsteemide käitajad, mille rahaühik ei ole euro, täidavad artikli 4 lõike 2 nõuded hiljemalt 31. oktoobriks 2016.

Kui aga mis tahes sellises liikmesriigis võetakse enne 31. oktoobrit 2015 kasutusele euro, siis täidavad selles liikmesriigis asuvad makseteenuse pakkujad või vajaduse korral jaemaksesüsteemide käitajad ning selles riigis makseteenust kasutavad makseteenuse kasutajad vastavad nõuded ühe aasta jooksul alates kuupäevast, mil asjaomane liikmesriik euroalaga liitus, kuid mitte varem vastavast kuupäevast, mis on kehtestatud nende liikmesriikide jaoks, mille rahaühik on euro 31. märtsil 2012.

Artikkel 17

Määruse (EÜ) nr 924/2009 muudatused

Määrust (EÜ) nr 924/2009 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 2 punkt 10 asendatakse järgmisega:

„10. „raha” – pangatähed ja mündid, elektroonsel kujul edastatav raha ja e-raha, mis on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiivi 2009/110/EÜ (mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet) (*) artikli 2 punktis 2;

(*) ELT L 267, 10.10.2009, lk 7.”

2) Artikli 3 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Makseteenuse pakkuja võtab makseteenuse kasutajalt piiriüleste maksete eest sama suurt tasu kui see, mida ta võtab makseteenuse kasutajatel sama väärtusega ja samas vääringus riigisiseste maksete eest.”

3) Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 jäetakse välja;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kui makseteenuse kasutaja annab makseteenuse pakkujale korralduse teha piiriülene makse, ilma et ta oleks talle teatanud teises liikmesriigis asuva maksekonto IBANi ning vajaduse korral ja vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2012 määrusele (EL) nr 260/2012 (millega kehtestatakse eurodes tehtavatele krediidit- ja otsekorraldustele tehnilised ja ärilised nõuded ning muudetakse määrust (EÜ) nr 924/2009) (*) sellega seotud BICi, võib makseteenuse pakkuja nõuda kõnealuselt makseteenuse kasutajalt artikli 3 lõike 1 kohaselt nõutavatele tasudele lisanduvat tasu. Nimetatud tasu peab olema kohane ja kulupõhine. Tasus lepivad kokku makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja. Makseteenuse pakkuja teatab makseteenuse kasutajale lisatasu summa aegsasti enne seda, kui asjaomane leping makseteenuse kasutajale siduvaks muutub.

(*) ELT L 94, 30.3.2012, lk 22.”

4) Artikli 5 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid vabastavad 1. veebruarist 2016 makseteenuse pakkujad riigisisese arvelduspõhisest aruandluskohustusest esitada oma klientide maksetehingute kohta maksebilansistatistikat.”

5) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

a) lõikes 1 asendatakse kuupäev 1. november 2012 kuupäevaga 1. veebruar 2017 sobivas käändes;

b) lõikes 2 asendatakse kuupäev 1. november 2012 kuupäevaga 1. veebruar 2017 sobivas käändes;

c) lõikes 3 asendatakse kuupäev 1. november 2012 kuupäevaga 1. veebruar 2017 sobivas käändes.

6) Artikkel 8 jäetakse välja.

Artikkel 18

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strassbourg, 14. märts 2012

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
N. WAMMEN

LISA

TEHNILISED NÕUDED (ARTIKKEL 5)

1. Lisaks artiklis 5 sätestatud olulistele nõuetele kohaldatakse krediidit- ja otsekorraldustehingute suhtes järgmisi tehnilisi nõudeid.
 - a) Artikli 5 lõike 1 punktides a ja c osutatud maksekonto tunnus on IBAN.
 - b) Artikli 5 lõike 1 punktides b ja d osutatud sõnumivormingu standard on standard ISO 20022 XML.
 - c) Ülekande andmete väli peab mahutama vähemalt 140 tähemärki. Makseskeem võib võimaldada kasutada rohkem tähemärke, välja arvatud juhul, kui teabe edastamiseks kasutataval seadmel on tähemärkidega seotud tehnilised piirangud; sel juhul kohaldatakse kõnealuse seadme tehnilist piirangut.
 - d) Käesoleva lisa punktide 2 ja 3 kohaselt esitatud ülekandealane kontrollteave ja muud andmed tuleb edastada makseahelas ühelt makseteenuse pakkujalt teisele terviklikult ja muutmata kujul.
 - e) Kui vajalikud andmed on kättesaadavad elektrooniliselt, peavad maksetehingud võimaldama täisautomaatset elektroonilist töötlemist protsessi kõigis etappides kogu makseahela ulatuses (täisautomaatne töötlus), mis võimaldab kogu makseprotsessil kulgeda elektrooniliselt, ilma et tuleks andmeid ümber kodeerida või manuaalselt sekkuda. See kehtib võimaluse korral ka krediidit- ja otsekorraldustehingute erikäitlemise korral.
 - f) Makseskeemidega ei tohi kehtestada krediidit- ja otsekorraldustega tehtavate maksete alammäära, kuid nullväärtusega maksetehinguid nad töötlemata ei pea.
 - g) Makseskeemid ei ole kohustatud täitma krediidit- ja otsekorraldusi, mille maht ületab 999 999 999,99 eurot.
2. Lisaks punktis 1 osutatud nõuetele kohaldatakse krediidikorraldustehingute suhtes järgmisi nõudeid.
 - a) Artikli 5 lõike 2 punktis a osutatud andmed on järgmised:
 - i) maksja nimi ja/või maksja maksekonto IBAN;
 - ii) krediidikorralduse summa;
 - iii) makse saaja maksekonto IBAN;
 - iv) võimaluse korral makse saaja nimi;
 - v) mis tahes ülekandealane teave.
 - b) Artikli 5 lõike 2 punktis b osutatud andmed on järgmised:
 - i) maksja nimi;
 - ii) maksja maksekonto IBAN;
 - iii) krediidikorralduse summa;
 - iv) makse saaja maksekonto IBAN;
 - v) mis tahes ülekandealane teave;
 - vi) makse saaja tunnuskoode;
 - vii) makse saajaga seotud isiku nimi;
 - viii) krediidikorralduse eesmärk;
 - ix) krediidikorralduse eesmärgi liik.
 - c) Lisaks esitab maksja makseteenuse pakkuja makse saaja makseteenuse pakkujale järgmised kohustuslikud andmed:
 - i) maksja makseteenuse pakkuja BIC (kui maksetehingus osalevad makseteenuse pakkujad ei ole kokku leppinud teisiti);

- ii) makse saaja makseteenuse pakkuja BIC (kui maksetehingus osalevad makseteenuse pakkujad ei ole kokku leppinud teisiti);
 - iii) makseskeemi tunnuskoode;
 - iv) krediidikorralduse arvelduspäev;
 - v) maksja makseteenuse pakkuja krediidikorraldussõnumi viitenumber.
- d) Artikli 5 lõike 2 punktis c osutatud andmed on järgmised:
- i) maksja nimi;
 - ii) krediidikorralduse summa;
 - iii) mis tahes ülekandevaline teave.
3. Lisaks punktis 1 osutatud nõuetele kohaldatakse otsekorraldustehingute suhtes järgmiseid nõudeid.
- a) Artikli 5 lõike 3 punkti a alapunktis i osutatud andmed on järgmised:
- i) otsekorralduse tüüp (korduv, ühekordne, esimene, viimane või tagasipööratud);
 - ii) makse saaja nimi;
 - iii) makse saaja selle maksekonto IBAN, mida nõude täitmisel krediteeritakse;
 - iv) võimaluse korral maksja nimi;
 - v) maksja selle maksekonto IBAN, mida nõude täitmisel debiteeritakse;
 - vi) volituse kordumatu viitenumber;
 - vii) kui maksja volitus on antud pärast 31. märtsini 2012, siis kuupäev, mil volitus allkirjastati;
 - viii) maksesumma;
 - ix) kui volituse on võtnud üle muu kui volituse andnud makse saaja, siis algse makse saaja antud volituse kordumatu viitenumber;
 - x) makse saaja tunnus;
 - xi) kui volituse on võtnud üle muu kui volituse andnud makse saaja, siis volituse andnud algse makse saaja tunnus;
 - xii) mis tahes ülekandevaline teave makse saajalt maksjale;
 - xiii) nõude täitmise eesmärk;
 - xiv) nõude täitmise eesmärgi liik.
- b) Artikli 5 lõike 3 punktis b osutatud andmed on järgmised:
- i) makse saaja makseteenuse pakkuja BIC (kui maksetehingus osalevad makseteenuste pakkujad ei ole kokku leppinud teisiti);
 - ii) maksja makseteenuse pakkuja BIC (kui maksetehingus osalevad makseteenuste pakkujad ei ole kokku leppinud teisiti);
 - iii) maksjaga seotud isiku nimi (kui on märgitud elektroonilises volituses);
 - iv) maksjaga seotud isiku tunnuskoode (kui on märgitud elektroonilises volituses);
 - v) makse saajaga seotud isiku nimi (kui on märgitud elektroonilises volituses);
 - vi) makse saajaga seotud isiku tunnuskoode (kui on märgitud elektroonilises volituses);
 - vii) makseskeemi tunnuskoode;
 - viii) nõude täitmise arvelduspäev;
 - ix) makse saaja makseteenuse pakkuja viitenumber nõude täitmisel;

- x) volituse tüüp;
 - xi) otsekorralduse tüüp (korduv, ühekordne, esimene, viimane või tagasipööratud);
 - xii) makse saaja nimi;
 - xiii) makse saaja selle maksekonto IBAN, mida nõude täitmisel krediteeritakse;
 - xiv) võimaluse korral maksja nimi;
 - xv) maksja selle maksekonto IBAN, mida nõude täitmisel debiteeritakse;
 - xvi) volituse kordumatu viitenumber;
 - xvii) volituse allkirjastamise kuupäev, kui maksja on volituse andnud pärast 31. märtsini 2012;
 - xviii) maksesumma;
 - xix) algse makse saaja antud volituse kordumatu viitenumber (kui volituse on võtnud üle muu kui volituse andnud makse saaja);
 - xx) makse saaja tunnus;
 - xxi) volituse andnud algse makse saaja tunnus (kui volituse on võtnud üle muu kui volituse andnud makse saaja);
 - xxii) mis tahes ülekandevaline teave makse saajalt maksjale.
- c) Artikli 5 lõike 3 punktis c osutatud andmed on järgmised:
- i) volituse kordumatu viitenumber;
 - ii) makse saaja tunnus;
 - iii) makse saaja nimi;
 - iv) maksesumma;
 - v) mis tahes ülekandevaline teave;
 - vi) makseskeemi tunnuscode.
-